AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

(online) ISTENTISZTELET, 2020. november 29.

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- Köszöntés
- Kezdő ének: 151:1 *(„Várj ember szíve…”)*
- Fohász
- Olvasmány (ld. középen ⇨)
- Imádság
- Alapige (ld. középen ⇨)
- Igehirdetés (ld: a túloldalon)
- Csendes imádság
- Imádság
- Miatyánk
- Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)
- Születésnaposok köszöntése
  Tóth Jánosné; Illés Jánosné; Szabó Miklós; Karsai László; Tóthné Szarka Tünde ; Suga-Szurdi Nóra ; Langstadler Flóra ; Kelemen Domonkos ;
- Záróének: KÉ 2
  („A Mennyben fent a trónusnál…”)
- Áldás
- HIMNUSZ

1Pt-sorozat/11.

„HERVADHATATLAN KORONA”

címmel Igét hirdet: Sóskuti Zoltán lp.

OLVASMÁNY: 1PT 5, 1-6

1 A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs és
Krisztus szenvedéseinek tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is
részese: 2 legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját, ne
kényszerből, hanem önként, ne nyerészkedésből, hanem
készségesen, 3 ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon,
hanem mint akik példaképei a nyájnak. **4 És amikor megjelenik a
főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan
koszorúját.** 5 Ugyanúgy, ti, ifjabbak, engedelmeskedjetek az
idősebbeknek, egymás iránt pedig valamennyien legyetek
alázatosak, mert Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosaknak pedig
kegyelmet ad.Istennek gondja van rátok 6 Alázzátok meg tehát
magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket
annak idején.

ALAPIGE: 1PT 5,4

(lásd az Olvasmányban kiemelve)

- *Beszámolók*
- Továbbra is gyűjtjük az adományokat a gyülekezet mindenkori másik lelkésze lakására!
- Jövő heti ONLINE alkalmaink: Hétfő 18^{00} Kérdések órája Szerda 9^{00}: Bibliaóra Péntek 16^{30} KonfIFI Péntek 18^{00} Ancora IFI Vasárnap 10^{00}: Istentisztelet / gyerek-Istentisztelet Házi Biblia Körök Hittanórák…
- *Kedden, csütörtökön és szombaton* honlapunkon „Gyülekezeti TüKörKép” rovatunkkal várunk minden testvérünket...
- Urnatemetőnk nyitvatartásáról egyeztetések folynak. ATemetői ügyintézésre elektronikus úton, telefonon van mód – személyesen csak kivételes esetben és előre bejelentkezve.
- A gyülekezet lelkészei telefonon vagy neten érhetők el (személyes találkozás csak nagyon indokolt esetben) – kivéve szabadnapjukon.

Az Úr legyen Gyülekezetünk őriző pásztora!

„És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját."

Szeretünk *nyerni*. Szeretjük a *„happy end”*-et. Szeretjük, ha *megbecsülnek* minket. Jó várni valamilyen *ajándékra*. Jól esik a *jutalom*. Mindez vár Krisztus követőire. [**] Az *Újszövetség* nem csinál titkot belőle, Isten kijelenti, kinyilatkoztatja benne ezt. Mindez vár Krisztus követőire.

Úgy tűnik, az *Újszövetség szereplői, írói* számolnak vele, várják, remélik. Sőt, hatalmas *erőforrás* és *vigasztalást* jelent számukra ez a reménység! Így olvastuk most is: *„elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját”*.

Mindez *MÉG rejtett, még nem látható, csak hittel megragadhó* számunkra – *ahogyan számukra is az volt,* amikor ilyen sorokat leírtak, kimondtak. *Vajon mi számolunk-e ezzel? Jelent-e ez valamit számunkra? Ad erőt? Ad célt?*

Advent a LELEPLEZÉS ÜNNEPE! *Eljövetel*: el fog jönni Jézus újra mint győztes Király, Ítélő Bíró – és *az övéi számára* mint PÁSZTOR!

Mai Alapigénk azt mondja, hogy a *győzelmünk, megbecsülésünk, nagy ajándékaink, jutalmunk, a "happy end"* Jézus eljöveteléhez van kötve. Azaz a LEGFŐBB PÁSZTOR *megjelenésével* (a szövegben *participium*) elnyeritek – vagyis *ezzel együtt jár, ennek következménye, folyománya, ehhez kötött.* Szabad ezt mondanunk: *EZÉRT IS* várjuk vissza Urunkat!

Lesz azonban, akinek ez *veszteséget, szégyent, büntetést* hoz Jézus visszajövetele, *számukra ez nem „happy end”*. Ahogyan a negatív szereplők is pórul járnak, elnyerik büntetésüket, vagy meghalnak *az egyébként „happy end"-el végződő filmek végén*. Ezt sem titkolja el az Újszövetség. *Ez is Advent ünnepéhez tartozik!* Ahogy egy (a Kiegészítő Énekeskönyvünkben is megtalálható) Forrás-dal summázza: „Felragyog az igazság s végre győz a jó”.

AKKOR MAJD (**), amikor „megjelenik". Az erre használt szó ezt is jelenti: *nyilvánvalóvá tesz, előtűnik, kinyilvánít – proklomál*.

Olyan szép párhuzam, amint ugyanezt a szót használja az *1Jn 1,2: „Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyságot teszünk róla, és hirdetjük nektek is az örök életet, amely az Atyánál volt, és megjelent nekünk."* Íme a Karácsony, Jézus első eljövetelének örömhíre! De jó ezt hallani! (Ahogyan nemrég Balla Péter professzor úr mesélte, hogy az északír zsinati tanácskozás mindig evangélizációval kezdődik: meghívnak valakit, mondja el az *Evangéliumot*. Nem mintha nem tudnák – de olyan jó újra és újra hallani! Gyönyörű! Ezért gyönyörű a *Karácsony*! Ezért jó újra és újra hallani a *János 3,16-ot!*

Krisztus Urunk második eljövetele, megjelenése is örömhír – *győzelem, ajándék, jutalom, megbecsülés* számunkra.

Ennek elnyerésére egy olyan szót használ itt a szentíró, ami azt is jelenti, hogy *gondot visel vkire; megőriz, biztonságba helyez; elvisz, magával visz; megkapja, elnyeri a megígért áldást); visszakap valamit.*

Ezek a szavak mind tágíthatják [**] annak a csodáját, amit igazán, a maga teljességében fel sem tudunk fogni, hogy *mit is készített Isten az Őt szeretőknek! Ugyanezzel az szóval,* szinte *himnuszszerűen* ünnepli ezt az 1Pt levél első része: *„...mert elértétek (elnyertétek) hitetek célját, lelketek üdvösségét." (1Pt 1,9)* Igen, az Ő nyája vagyunk!

Az elnyert üdvösség szimbóluma itt a koszorú (στέφανος). Mint az *olimpiai versenyeken* akkoriban, vagy mint ma a *Forma 1-es futamokon:* amit a győztes kap. *„Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknek." (Jak 1,12)* „*Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját." (Jel 2,10)*

Ez a koszorú, korona ÖRÖK, HERVADHATATLAN. Az itt használt szó egyedül itt található meg az Újszövetségben. *Egy virágra utalhat,* amit így hívnak, mert nem hervad el, és ha leszakítjuk kevés öntözés után újra feléled. Az örökkévalóság, hallhatatlanság szép szimbóluma ez.

Nem rendülsz még ezen a hatalmas ajándékon, diadalon? Hogy érdemeltük ezt ki? Sehogy! *Nem mi* érdemeltük ki magunknak! (Egyébként ennek megértéséből fakad az *alázat*, amit ez a szakasz is olyan komolyan a szívünkre helyez!) Hiszen Jézus érdemeite ki ezt számunkra. Mert Vele kapcsolatban is olvashatjuk a "στέφανος" szót: *„...tövisből font koronát tettek a fejére, nádszálat adtak a jobb kezébe, és térdet hajtva előtte, gúnyolták őt: Üdvöz légy, zsidók királya!" (Mt 27,29)* A *büntetést, a szégyent, a veszteséget* Jézus Krisztus vállalta érted és értem!

Belerendültél, beleremegtél már? Mert *csak ezzel a megrendüléssel* lehet felfogni mekkora az Örömhír! Így tudunk *örülni az Evangéliumnak újra és újra!* Lásd *együtt* a töviskoronás megcsúfolt Jézust és mellette magadat a dicsőségben ragyogva a győztesek koszorújával!

Arról szóltam, hogy *jutalom, ajándék, megbecsülés* vár ránk. Ám ti is tudjátok: azért van igazán értéke számunkra *egy ajándéknak, megbecsülő mondatnak, jutalomnak, mert* számít, akitől kapjuk, *mert* felnézünk rá, *mert* az ő szava meghatározó számunkra, mert vágyunk a szeretetére, figyelmére..., *mert* szeretjük őt. Hát így van ez Krisztussal!

Mert végsősoron *nem is a jutalom számít, nem a koszorú, még csak nem is az örökkévalóságban való részesedés*, hanem Jézus maga, hogy Vele lehetünk, hogy Ő szeret minket és mi is Őt – és az, hogy *nem szakíthat el Tőle már soha semmi és senki!*

ÁMEN!

Soli Deo Gloria!

sóskuti zoltán